

Arrest

nr. 255 212 van 28 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WYDOODT
Gistelse Steenweg 300
8200 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 24 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. WYDOODT en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de nationaliteit van Sierra Leone te bezitten en geboren te zijn op X 1998 te X, Western Area. U woonde aldaar eerst met uw moeder K.I. en jongere zus H., meer bepaald op het adres 22 Boyle Lane Banana Water of Murray Town. Op volwassen leeftijd trok u zelfstandig in nummer 18 in. Ook uw nicht Ma.N. en haar zoon M.L.J. woonden in hetzelfde appartementencomplex, momenteel is uw nicht daar nog steeds woonachtig. Uw vader K.M. is overleden op 18 augustus 2011, uw moeder en zus zijn momenteel nog steeds in Freetown. U beëindigde uw "West Africa Senior School Examination", daarna werkte u in "African Mineral" te Makeni (Bombali district), u woonde dan ook in deze stad tijdens het jaar 2016.

U speelde tevens professioneel voetbal, eerst bij "Murray Town Rovers (Division One Level)", vervolgens sedert 2017 bij "Blackpool (Premiership)". U behoort tot de etnie Temne en u bent Moslim. U bent tenslotte ongehuwd en kinderloos.

Op 16 april 2017 speelde uw voetbaltroef – het nationaal jeugdtroef waarvan u toen de kapitein was – een vriendschappelijke match tegen Guinee Conakry te "Kingtom Football Academy" (Freetown). U ontmoette er na de match een jeugdvriend genaamd S.K., deze man was in aanwezigheid van een vriend genaamd JE. U had S.K. al enkele jaren niet meer gezien, hij woonde ondertussen immers te Banjul in Gambia. Deze man beweerde naar Amerika te zullen trekken – met een visum geldig voor tien jaar - en een afscheidsfeest in Sierra Leone te zullen houden op 23 april 2017. Na enkele dagen werd u door S.K. gecontacteerd, hij had een plaats gevonden voor het feest, het ging plaatsvinden in het Wusum hotel in Makeni. U was uitgenodigd en er werd u gevraagd om een vriend mee te brengen in plaats van uw toenmalige vriendin M.I. (bijnaam Mu.). U vroeg aan uw nicht Ma.N. of haar zoon M.L.J. u mocht vergezellen, hoewel ze hier eerst weigerachtig tegenover stond, stemde ze uiteindelijk in. U ging op 23 april 2017 uiteindelijk met M.L.J. naar het feest te Makeni, er waren tevens personen uit Banjul aanwezig. JE en S.K. waren gekleed als vrouwen, net zoals de meeste aanwezigen op het feest, slechts enkele personen – waaronder uzelf en M.L.J. - waren als mannen gekleed. S.K. beweerde dat het gewoon een feest was, u dacht evenwel negatief over het feest toen, homo's zijn immers niet toegestaan in uw land, er volgt een gevangenisstraf dan. U werd dan ook bang, doch S.K. wist u gerust te stellen, u diende het te vergeten en u te ontspannen. U dacht vervolgens dat het toch niet ging blootgesteld worden, u was overigens reeds in Makeni, u kon dan ook beter op het feest blijven. Op een bepaald moment kwamen er twee agenten binnen gevallen, één in uniform en één in burgerkleding (genaamd L.), ze vroegen om de muziek te stoppen. JE nam hierop een pistool en loste twee schoten in de lucht. Uw neef M.L.J., dewelke dronken was, begon zich eveneens te mengen in de discussie. De politie haalde er versterking bij, u was bang en u verstopte zich in het toilet. JE loste wederom twee schoten, waarop de politie hem in zijn borst schoot. Meerdere personen, van Banjul afkomstig, hadden pistolen bij, ze schoten naar agent L. waarop deze neer viel. U hoorde nog een schot en besloot uiteindelijk uw schuilplaats te verlaten, u zag dat uw neef M.L.J. was neergevallen. U was voorheen ergens achterin verscholen en had de mogelijkheid om over de poort te ontsnappen, doch u kon M.L.J. niet achterlaten. Drie personen die betrokken waren geweest met wapens en zeven anderen – waaronder uzelf – werden gearresteerd. U vertoefde van 23 tot 25 april 2017 in het Makeni politiestation. Daarna werden alle zeven gearresteerden – inclusief uzelf – naar Kingtom politiestation gebracht. U slaagde er in om uw advocaat Ka. te contacteren, u werd ook naar het ziekenhuis gebracht. Op 26 april, tijdens de ochtend, werden alle zeven gearresteerden – uzelf inbegrepen - naar de rechtbank (Law Court) te Freetown gebracht. Uw advocaat vroeg om borg, wat werd geweigerd, u kreeg evenwel wel de mogelijkheid om – omwille van ziekte – naar het Kingtom ziekenhuis te gaan. De andere zes gearresteerden werden naar de grote gevangenis, Pandenba (Pademba) Road, gebracht. Ondertussen was het nieuws verspreid geraakt in Freetown, meer bepaald dat er een 'homofeest' had plaatsgevonden en dat M.L.J. – dewelke zijn identiteitskaart tijdens het feest op zak had – overleden was. De jeugd dacht dat u thuis was en stak uw woning in brand, vervolgens trokken ze naar uw moeder en jongere zus, gezien ze u in uw huis niet hadden aangetroffen. Uw advocaat stelde dat er in totaal drie personen, aldus politieagent L., JE en M.L.J., waren overleden, u ging dan ook betrokken worden geacht en de gevolgen van homo zijn in Sierra Leone moeten ondergaan, u kon het best uw land verlaten. Op 27 april 2017 kwam uw advocaat tijdens de nacht langs in het ziekenhuis, u contacteerde vervolgens uw vriend B. en u werd ondergebracht bij zijn vriend in Lumley. B. ging ondertussen naar de moeder van M.L.J., genaamd Ma.N., zij stelde dat ze u dood wou. U werd in contact gebracht met een persoon genaamd A., u verkocht twee stukken grond teneinde naar Amerika te kunnen gaan. U verliet op 07 mei 2017 - samen met A. - uw land, u trok naar Guinee Conakry, u bleef er tot 21 mei. U kreeg er een paspoort en u vertrok met het vliegtuig naar Marokko (Nador). U kreeg een paspoort met de naam A.K. erop vermeld, u trok met de boot naar Spanje (Granada). U werd vervolgens naar de politie gebracht en u zag of hoorde A. verder nooit meer. U ging vervolgens naar Almeria, Madrid en Bilbao, om via Frankrijk naar België te reizen. U kwam op 03 augustus 2018 in België aan en u diende op 08 augustus 2018 een asielaanvraag in alhier.

U geeft nog aan dat de zes personen dewelke samen met u zijn gearresteerd - waaronder S.K., een zekere F. en O. -, voor de rechtbank zijn verschenen en zij allen in december 2018 schuldig zijn bevonden en zijn veroordeeld tot tien jaar gevangenisstraf, hoewel twee ervan nog steeds ontkennen homoseksueel te zijn. Ook uw naam werd genoemd en ook u bent strafrechtelijk veroordeeld in dit kader. U haalt nog aan dat u bij een terugkeer naar Sierra Leone problemen met uw nicht Ma.N., de moeder van M.L.J. (en eventueel maar in mindere mate de vader Mr. J.), zal krijgen, zij zal u immers willen doden.

Verder vreest u ook voor de jongeren dewelke naar uw huis zijn gegaan en uw huis in brand hebben gestoken. Ook zijn zij naar uw moeder getrokken en hebben ze haar bedreigd, vastgehouden en door elkaar geschud. Iedereen gelooft nu dan ook dat u homo bent. Tenslotte vreest u dat u geen vrijheid van beweging meer zal kennen bij een terugkeer naar Sierra Leone, u houdt immers van voetbal, dat is uw passie, u vraagt zich dan ook af wat er zal gebeuren indien u voetbal zal spelen, u zal zich niet meer als een gewone burger kunnen uitdrukken en ze gaan dit tegen u gebruiken.

U legt ter staving van uw asielaanvraag geen enkel document neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voor wat de door u aangehaalde feiten betreft, kan er verder niet worden besloten dat hieruit een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden afgeleid bij een eventuele terugkeer naar Sierra Leone. Er kunnen immers bedenkingen worden gemaakt bij uw beweerde problemen.

Vooreerst is het opmerkelijk dat u er zich klaarblijkelijk geen noemenswaardige vragen bij zou hebben gesteld dat u door uw jeugdvriend S.K. zou zijn uitgenodigd voor een afscheidsfeest te Sierra Leone – dit gezien hij naar Amerika zou trekken -, doch dit feest exclusief voor mannen zou worden gehouden en dit bovendien niet in Freetown doch wel in Makeni plaats zou vinden. Zo stelt u dat S.K. zou hebben aangegeven dat u met een vriend zou moeten komen, u zou niet met een meisje hebben moeten komen, het zou enkel 'chillen' zijn geweest (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 17 december 2020 p. 10, hierna genoemd cgvs p. 10). U gevraagd of u niet met een meisje zou hebben kunnen gaan, geeft u het volgende aan: "S. zei, de 23e, chill out, ik zei ik kom met mijn vriendin, hij zei neen, vergeet vrouwen, je houdt te veel van vrouwen" (cgvs p. 10). U zou immers toen wel degelijk een vriendin, genaamd M.I. (bijnaam Mu.), hebben gehad (cgvs p. 11). U gevraagd of u het niet vreemd zou hebben gevonden, toen S.K. zou hebben gesteld "vergeet vrouwen (en uw vriendin), je houdt te veel van vrouwen, breng een man mee", geeft u het volgende aan: "Ik zei hem waarom, hij zei neen vergeet vrouwen, je houdt er teveel van, ik dacht het is enkel voor jongens, chillen ok, breng één man mee, ok" (cgvs p. 15). U gevraagd of u aldus zou hebben gedacht dat het een feest exclusief voor mannen zou hebben betroffen, bevestigt u dit: "Ja, ik zei mijn vriendin brengen, hij zei neen niemand brengt meisjes, het is gewoon chillen onder mannen, ik dacht nooit over homo zaken" (cgvs p. 15). U verder gevraagd waarom S.K. absoluut een plaats buiten de stad Freetown zou hebben geprefereerd, teneinde het feest te kunnen houden, geeft u het volgende aan: "Geen idee, hij zei me, ik wil buiten de stad, ik zei we hebben veel plaatsen in Kingtom, nationaal stadion, hij zei neen uit de stad, ik dacht niet aan homo zaken, ik dacht er nooit over" (cgvs p. 15). U vervolgt dat S.K. zou hebben gesteld dat niet alles over de stad (cfr. Freetown) zou gaan, hij zou dan ook erbuiten hebben willen gaan, u zou hebben ingestemd en hebben gevraagd om u nog iets te laten weten (cgvs p. 16). U stelt tenslotte nogmaals dat u niet aan homo zaken zou hebben gedacht op dat moment: "Neen, ik zag hem, zijn look was anders, ik dacht niet aan homo zaken, het is niet zo gebruikelijk in mijn land, ik kan me dat niet herinneren, homo is niet vaak in het land, homozaken, ging niet in mijn gedachten, oh die jongen doet het zo" (cgvs p. 15). **Het is dan ook opmerkelijk dat u zich geen verdere vragen zou hebben gesteld bij het gegeven dat uw jeugdvriend S.K. op voorhand zou hebben gesteld dat zijn afscheidsfeest exclusief voor mannen zou worden gehouden – en u een mannelijke vriend zou dienen mee te brengen en u uw vriendin en vrouwen in het algemeen zou hebben dienen te vergeten, u zou immers te veel van vrouwen hebben gehouden - en dat het feest absoluut buiten de stad Freetown zou dienen plaats te vinden, meer bepaald in Makeni, een plaats overigens naar uw eigen mening maar liefst 114 mijl (cfr. 183 km, informatie toegevoegd aan het administratief dossier) van Freetown verwijderd (cgvs p. 5), dit terwijl S.K. in dezelfde buurt als de uwe zou zijn opgegroeid (cfr. Banking, op zo een 15 minuten te voet van uw woonplaats te Freetown verwijderd) (cgvs p. 14).**

Verder is het eveneens opvallend dat u, als één van de eerste aanwezigen op het feest, de genodigden – waarvan het merendeel aldus mannen gekleed als vrouwen – stelselmatig zou hebben zien binnensijpelen, doch u vrij snel en zonder al te veel bedenkingen zou hebben besloten om alsnog op het feest aanwezig te blijven. U beschrijft het feest immers als volgt: “We kwamen binnen, we kwamen vroeger aan, mensen kwamen aan, sommigen droegen vrouwenkleding, bewegingen zoals vrouwen, grote oorbellen, ik zei wat is dat, zelfs S. droeg een ketting voor vrouwen, hij zei het is normaal, ik zei ok” (cgvs p. 16). U vervolgt dat mannen design vrouwenkleding, skinny jurken en shortjes zouden hebben gedragen, JE zou een kort topje met ontblote buik hebben gedragen, sommigen zouden tevens make-up hebben op gehad en hoge hakken hebben gedragen, u zou dan ook geen normaal (sic) persoon hebben gezien, tevens zouden ze zoals vrouwen hebben gedanst (cgvs p. 16). De meerderheid zou dan ook mannen gekleed als vrouwen hebben betroffen, enkel L., uzelf en nog enkele andere personen zouden als mannen zijn gekleed geweest (cgvs p. 16-17). Toen u S.K. hierop zou hebben aangesproken, zou hij evenwel hebben aangegeven dat het gewoon een feest en normale kleding zou hebben betroffen, bij Banjul mensen zou dit immers hun manier van kleden zijn en zou dit normaal zijn, u zou er dan weer voor hebben gekozen om u anders te kleden en u zou zich graag op een andere manier kleden (cgvs p. 11 en 17). U zou hierop dan ook hebben aangegeven dat u dit niet normaal zou hebben gevonden en de kleding anders zou zijn geweest en u zich anders zou hebben gekleed omdat u een man zou zijn, waarop S.K. gewoon zou hebben aangegeven dat u “cool” zou hebben dienen te zijn, u zou het dienen te vergeten (cgvs p. 17). U zou vervolgens hebben gesteld “ok geen probleem”, u zou evenwel niet hebben gedacht dat de politie zou binnen vallen (cgvs p. 17). Tevens zou u wel van plan zijn geweest om S.K. achteraf te contacteren en te zeggen dat dit niet normaal zou zijn geweest, u zou immers op dat moment beschaamd zijn geweest om het hem te zeggen en u wou hem ook toen niet zeggen dat hij homo zou zijn, u zou die uitspraak niet hebben willen gebruiken, u zou er hem achteraf mee confronteren en stellen dat hij u nooit nog op zoiets zou mogen uitnodigen (cgvs p. 17). U zou tevens hebben vermoed dat sommige aanwezigen op het feestje, van Sierra Leone, homo zouden zijn geweest, dit door hun manier van kleden, wat niet als een normaal (sic) persoon zou zijn geweest (cgvs p. 17). U geeft verder nog aan dat u zich werkelijk negatief over het feest zou hebben gevoeld: “Ik dacht negatief over het feest. Ik dacht er negatief over, ze staan homo's niet toe in ons land, verboden, gevangenis dan. We hebben veel moslims, ze staan het niet toe, christenen ook niet. Ik werd bang, hij zei vergeet het, chillen. Ik dacht het zal niet blootgesteld worden, ik was al in Makeni, ik dacht ik zal het finishen, chillen” (cgvs p. 11). U gevraagd vanaf wanneer u zich negatief zou hebben gevoeld op het feest, stelt u opvallend genoeg dat dit van bij uw aankomst het geval zou zijn geweest: “Sinds, we kwamen binnen, mensen kwamen binnen, ik zag hen, meer mensen kwamen binnen, meer als vrouwen gekleed, bewegingen als vrouwen, ik zei het hem, hij zei het is normaal, jij kleedt je zo, zij kleden hun zo, hij zei geniet gewoon van het feest” (cgvs p. 19). U gevraagd waarom u dan niet gewoon zou zijn vertrokken toen u dit alles zou hebben opgemerkt en u zich bovendien negatief zou hebben gevoeld bij het feest, kan u enkel aangeven dat u niet voor de volle honderd percent verward zou zijn geweest, u zou immers nooit in homo zaken betrokken zijn geweest, u zou 50/50 hebben gedacht, u zou niet honderd percent zeker zijn geweest van de homoseksualiteit van de aanwezige personen (cgvs p. 19). S.K. zou immers hebben gesteld dat ze zich zo zouden kleden, u zou hebben gedacht gewoon freestyle, anderzijds zou u dan toch weer hebben gedacht misschien zijn de aanwezigen toch homo, u zou 50/50 hebben gedacht (cgvs p. 19). **Het is dan ook ten zeerste opmerkelijk dat u van in het begin negatief tegenover het feest zou hebben gestaan, dit gezien u als één van de eerste aanwezigen aldaar mannen als vrouwen gekleed en zich voort bewegend als vrouwen aan zou hebben zien komen en homo's niet zouden zijn toegestaan in uw land en een gevangenisstraf zouden riskeren, doch u alsnog vrij snel en zonder al te veel bedenkingen zou hebben besloten op het feest te blijven enkel en alleen gezien u niet honderd percent zeker zou zijn geweest van de homoseksualiteit van de aanwezige personen en u toen reeds de verplaatsing naar Makeni zou hebben gemaakt. Uw ondoordachtheid is des te opmerkelijker daar u meermaals hebt aangegeven dat u de kleding en gedragingen van de aanwezigen werkelijk als niet normaal bestempelde (cfr. u zou geen normaal persoon hebben gezien, u zou dit niet normaal hebben gevonden en de kleding zou anders zijn geweest). U stelde trouwens bij Dienst Vreemdelingenzaken dat het eruit zag zoals een ‘homofeestje’ en ze in uw land zo een dingen niet zouden toelaten (zie vragenlijst cgvs dd. 22 oktober 2019). Overigens geeft u zelf aan dat het in Sierra Leone eveneens niet zou worden aanvaard om u als man – ongeacht of je al dan niet homoseksueel bent - te kleden als vrouw: “Neen het is niet makkelijk, we hebben niet die cultuur, mensen die dansen ja, maar u zo kleden op een feest, neen neen neen” (cgvs p. 19). U vervolgt: “Niet strafbaar, als je niet homo bent, maar het is niet makkelijk in mijn land om iemand te zien als vrouw” (cgvs p. 19). Het zou dan ook niet makkelijk zijn dan, mensen zouden u verdenken, zelfs indien je bewegingen als vrouw zou maken, je zou gepest worden in de maatschappij en uw leven zou moeilijker zijn dan (cgvs p. 19).**

In het licht van bovenstaande verklaringen is het dan ook zeer bevreemdend te noemen dat u vrij snel – na uw vaststellingen op het feest en uw korte confrontatie jegens S.K. tegen Dhr. K. slechts kort en bondig zou hebben gesteld “ok geen probleem” en u gewoon zou zijn verder gegaan met uw festiviteiten, zonder verdere bedenkingen noch afwegingen te maken. Uit al het voorgaande blijkt dat er kan getwijfeld worden aan uw deelname aan dit feest en vooral aan uw bewering dat u –ondanks het feit dat u weet dat homoseksualiteit verboden is in Sierra Leone en ondanks het feit dat uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat meteen na aankomst op het feest diverse alarmbellen bij u afgingen, omdat u zich vragen stelde bij de kleding en het gedrag van de uitsluitend mannelijke gasten, en omdat u vermoedde dat ze homoseksueel geaard waren- besloot om toch te blijven op het feest, omdat u niet “honderd procent zeker” was van de homoseksualiteit van de aanwezigen en omdat u de verplaatsing naar Makeni toch al had gemaakt. Deze risico-inschatting komt niet doorleefd over.

Verder is het opmerkelijk dat u, na de door u genoemde inval door de politie op het feest, ook nog eens de kans zou hebben gehad om te vluchten, doch u ook dit zou hebben nagelaten: “Ik ging buiten en zag M.L.J. L., mijn neef, neer vallen. Ik dacht OMG, ik was vanachter, ik kon ontsnappen, over de poort, gecovered met bamboe, ik kon toen wel ontsnappen, maar M.L.J. kon ik niet achterlaten. Ik wou dus naar buiten komen en ik zag mijn neef op de grond liggen, de enige jongen die ik ken is neergeschoten, ik wou niet meer vluchten, ik riep naar hem, hij keek me aan, kon niet overleven. Sommigen ontsnapten, sommigen gearresteerd, ik kon nergens heen toen. Ze namen de drie mensen betrokken met de wapens naar ziekenhuis in Makeni. Ze belden terug versterking, ze pakten zeven van ons op, ik had de mogelijkheid te ontsnappen maar M.L.J. was betrokken dus ik kon niet ontsnappen, ze handboeiden me. Ik was in Makeni in een cel, politiestation, de nacht van 23e tot de 25e. Dan ze namen ons met zeven naar de hoofdstad, Freetown (cgvs p. 11). U gevraagd waarom u niet zou hebben weten te ontsnappen en waarom u uw neef M.L.J. niet zou hebben achtergelaten, stelt u het volgende: “Ik zag hem, ik was in shock, als ik weg zou gaan, wat zou ik vertellen, ontsnappen, wat zou het gevolg zijn, ik was onschuldig, hij was nog niet dood, keek naar me, hij stierf dan. Ik dacht ze schoten hem neer, misschien overleeft hij, ik wou hem niet achterlaten, ik bracht hem daar, het was niet fair hem achter te laten” (cgvs p. 20). U vervolgt dat u niet zou hebben geweten wat te vertellen aan M.L.J. zijn moeder, omtrent wat er zou zijn gebeurd en waar u haar zoon zou hebben achtergelaten (cgvs p. 20). **Het is dan ook opvallend dat u, zich bevindend op een feest waarvan het merendeel van de mannelijke genodigden als vrouw zou zijn gekleed en na een inval van de politie, alsnog de mogelijkheid zou hebben gehad om te ontsnappen doch u dit wederom zou hebben nagelaten, omdat u uw gewonde neef M.L.J. niet zou hebben willen achterlaten en u niet zou hebben geweten wat u achteraf tegen zijn moeder zou hebben moeten vertellen. U hebt immers zelf aangegeven dat uw neef dronken zou zijn geweest op het feest, hij zich in de discussie met de politie zou hebben gemengd en u uw neef niet meer zou hebben kunnen controleren, waarna u hem zou hebben achtergelaten en u zich zelf naar het toilet zou hebben begeven om er te kunnen schuilen en uw neef vervolgens zou zijn neergeschoten (cgvs p. 11). Dat u hierop dan gewoon uw schuilplaats – alwaar u de mogelijkheid zou hebben gehad om over de poort te ontsnappen - zou verlaten en recht in de armen van de politie zou lopen zodat u zou kunnen gearresteerd worden, komt dan ook allesbehalve geloofwaardig over.**

Verder komt ook uw uiteindelijke vlucht uit Sierra Leone bevreemdend over. U stelt dat u van 23 tot 25 april 2017 in het Makeni politiestation zou hebben vertoefd en u uiteindelijk naar het Kingtom politiestation en naar het ziekenhuis zou zijn gebracht. Op 26 april 2017, tijdens de ochtend, zou u dan weer naar de rechtbank (Law Court) te Freetown zijn gebracht. Uw advocaat zou toen om borg hebben gevraagd, wat zou zijn geweigerd, u zou evenwel wel de mogelijkheid hebben gekregen om – omwille van ziekte – naar het Kingtom ziekenhuis te gaan. Op 03 mei 2017 zou de volgende zitting op de rechtbank plaatsvinden, doch u zou zich nooit naar daar hebben begeven. U zou immers gewoon het ziekenhuis hebben verlaten en u verklaart aanvankelijk hieromtrent het volgende: “Advocaat kwam naar het ziekenhuis, vroeg voel je u beter, praatte met de dokter, je bent ziek, voelt u niet goed, je kan gaan, de advocaat zei vindt een plaats waar je kan schuilen want de situatie is niet goed. B. zei advocaat was gearresteerd, omdat ik 3 mei niet kwam” (cgvs p. 21). U gevraagd of u dan zomaar het ziekenhuis zou hebben mogen verlaten, geeft u aan dat de advocaat voor u garant zou hebben gestaan (cgvs p. 21). U gevraagd of er u dan andere voorwaarden zouden zijn gesteld, zoals u gaan aanbieden op het politiestation of een borgsom betalen, ontkent u dit, u zou enkel op de rechtbank moeten aanwezig zijn geweest (cfr. op 03 mei 2017), doch de advocaat zou zelf hebben gesteld dat u het land zou hebben dienen te verlaten (cgvs p. 21). U gevraagd of er geen agenten in het ziekenhuis aanwezig waren teneinde u te bewaken, ontkent u ook dit: “Nee, eerste keer waren er wel twee agenten, ik was gehandboeid aan mijn bed.

Daarna, na 26e, geen politie voor me, advocaat ging me 3 mei terug brengen naar de rechtbank" (cgvs p. 21). Gevraagd of het niet raar zou zijn dat er plots geen agenten meer aanwezig zouden zijn in het ziekenhuis, geeft u het volgende aan: "Neen, hij sprak met de Rechtbank, je kan gaan, hij bracht me naar Congo Cross, van het ziekenhuis, het was niet makkelijk voor me om te overleven, hij was de advocaat van het voetbalteam" (cgvs p. 21). **Het lijkt evenwel zeer bevreemdend dat u aanvankelijk uw tijd in het ziekenhuis aan uw bed gehandboeid en bewaakt door twee agenten zou hebben doorgebracht, doch u dan weer vanaf de volgende dag (cfr. 26 april 2017) alleen en zonder verdere bewaking in het ziekenhuis zou hebben mogen vertoeven, enkel en alleen gezien uw advocaat borg voor u zou hebben gestaan en hij u op 03 mei 2017 terug naar de rechtbank zou hebben dienen te brengen, temeer gezien – volgens uw eigen verklaringen – de andere zes gearresteerden in dit kader ondertussen wel reeds naar de grote gevangenis, Pandenba (Pademba) Road Prison, zouden zijn gebracht (cgvs p. 12). Het is trouwens ook opmerkelijk dat uw advocaat zelf zou hebben aangegeven dat u zou hebben dienen uw land te verlaten, dit gezien het risico dat hij hierbij zelf zou lopen vermits hij borg voor u zou hebben gestaan en hij zijn eigen positie hierbij in gevaar zou brengen.**

Betreffende uw vermeende vervolging uitgaande van de Sierra Leonse autoriteiten – in het kader van uw voorgehouden aanwezigheid op een 'homofeest' (cgvs p. 20, 21 en 24) -, kan er nog het volgende worden opgemerkt. U geeft aan dat de zes personen dewelke samen met u zouden zijn gearresteerd - waaronder S.K., een zekere F. en O. -, voor de rechtbank zouden zijn verschenen en zij allen in december 2018 schuldig zouden zijn bevonden en zouden zijn veroordeeld tot tien jaar gevangenisstraf, hoewel twee ervan nog steeds zouden ontkennen homoseksueel te zijn (cgvs p. 18). In maart 2020 zouden er wel twee van hen zijn overleden tijdens een algehele ontsnappingspoging door de gevangenen uit de gevangenis (cgvs p. 18). U beweert vervolgens – op verwarrende wijze - dat ook u zou zijn veroordeeld en schuldig zou zijn bevonden: "Dezelfde straf, ik ben geen homo, dezelfde twee die zeggen homo te zijn, maar op homofeest, doden politie officier, dat is het probleem, ik ben geen homo" (cgvs p. 21). U gevraagd of de rechtbank aldus officieel zou hebben gesteld dat u schuldig zou zijn bevonden, bevestigt u dit: "Ja, in december (cfr. 2018) ze hebben de anderen veroordeeld, iedereen schuldig, ik was er niet, ze weten niet over me" (cgvs p. 21). Wederom gepolst naar uzelf, stelt u "Ja, de twee die ontkenden, als ik er ga, ik ga veroordeeld worden" (cgvs p. 21). Nogmaals gevraagd of u zou zijn veroordeeld, geeft u aan: "Ja, ik was er niet, ze zeiden alle personen zijn schuldig" (cgvs p. 21). Gevraagd of ook uw naam zou zijn genoemd, stelt u het volgende: "Ja mijn naam ook, iedereen is schuldig, die vier waaronder S. zeiden we zijn homo, dat maakte alles moeilijker, zelfs als we ontkennen, waarom zijn we betrokken bij hen, op feest, allen betrokken" (cgvs p. 21). U vervolgens gevraagd naar bewijzen in dit kader, bijvoorbeeld krantenartikels of een aanhoudingsbevel, ontkent u dit te hebben: "Neen ik heb dat niet, de persoon die informatie moet vinden, ik weet niet hoe hij eraan kan geraken. Als hij het heeft, hij zal het me sturen via whatsapp of mail" (cgvs p. 22). U zou hiermee refereren naar uw vriend B., u bevestigt verder nogmaals geen enkel stavingsdocument te kunnen voorleggen (cgvs p. 22). U vervolgt dat u een kopij zou hebben gevraagd en dat B. de kranten in de gaten zou hebben moeten houden, voor de namen, doch dit zou niet gelukt zijn, u zou vervolgens hebben gezegd "ok geen probleem" (cgvs p. 18 en 22). U vult aan: "Hij kon het niet zien, ik zei welke data staan op de kranten, hij was bang, mensen mogen niet weten dat ik communiceer met hem. Zes mensen, zelfs Banjul, ik ken hun volledige naam niet" (cgvs p. 18) en "Data is niet voor mij, als je de data hebt, je gaat naar de pers, ik heb dat artikel nodig van die datum, om het te printen ofzo. Hij was bang om erover te vragen, geen communicatie met me toegeven, ik wil hem niet forceren" (cgvs p. 18). **Het is aldus ten eerste opmerkelijk dat u zou pretenderen dat de zes andere gearresteerden – eveneens op het 'homofeest' in casu aanwezig – tot tien jaar gevangenisstraf zouden zijn veroordeeld in december 2018 en ook uw naam zou zijn genoemd als schuldige en ook u zou zijn veroordeeld in dit kader, doch u geen enkel document zoals een aanhoudingsbevel of krantenartikels weet voor te leggen. U geeft namelijk zelf aan gedurende lange tijd – via B. – in contact met uw moeder te hebben gestaan, ook met een nicht die in Guinee was doch naar Sierra Leone ging, genaamd D.K., zou u nog contact hebben gehad (cgvs p. 6-7).**

In het licht van bovenstaande opmerkingen kan er dan ook worden geconcludeerd dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt omtrent hoe u op een 'homofeest' te Sierra Leone zou zijn terecht gekomen en over uw beweegredenen om uiteindelijk alsnog op het feest aanwezig te blijven en kan er worden gesteld dat er verder geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden arrestatie door de politie op het feest en uw beweerde strafrechtelijke veroordeling door de Sierra Leonse autoriteiten in dit kader. Gezien bovengenoemde opmerkingen weet u dan ook allesbehalve aannemelijk te maken dat u in uw land van herkomst Sierra Leone en door de Sierra Leonse maatschappij zal worden gepercipieerd als

homoseksueel bij een terugkeer naar uw land en kan er dan ook verder geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen vrees voor maatschappelijke veroordeling en vervolging in dit kader [door uw nicht Ma.N. en eventueel haar man Mr. J. (cfr. de ouders van uw overleden neef M.L.J. L.), jongeren dewelke uw huis in brand zouden hebben gestoken en uw moeder zouden hebben bedreigd en andere personen dewelke uw moeder zouden hebben lastig gevallen en opmerkingen zouden hebben gegeven en tenslotte uw beweerde ontzegging van bewegingsvrijheid op het vlak van voetbal].

U bent er dan ook allesbehalve in geslaagd om 'uw vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 17 december 2020.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel vraagt verzoeker de hervorming van de bestreden beslissing: toekenning van de vluchtelingenstatus.

Verzoeker stelt het niet eens te zijn met het 'algemeen besluit' in de bestreden beslissing en zet het volgende uiteen:

"Het is vooreerst van uitermate groot belang te vermelden dat verzoeker op heden wél een stuk kan voorleggen waarmee hij diens verhaal kan staven, hetwelk hij niet kon ten tijde dat hij werd gehoord. Verzoeker heeft in allerijl zijn land moeten verlaten en heeft bijna niets kunnen meenemen qua documenten. Zijn paspoort werd bovendien afgenomen door een smokkelaar.

De quasi nog enige persoon in Sierra Leone waarmee verzoeker nog een nauw contact heeft, 'B.', is erin geslaagd om een origineel exemplaar te verkrijgen (en op te sturen) van de krant 'New Vision' dd. 12.05.2017 waarin een artikel staat dat is toegewijd aan verzoeker, en waarin tevens het schietincident beschreven staat ('Wusum-hotel').

Er kan en mag dus niet langer getwijfeld worden aan de waarachtigheid van het verhaal van verzoeker.

Terwijl trouwens nogmaals benadrukt moet worden dat verzoeker van meet af aan de waarheid heeft verteld en transparant is geweest ten opzichte van de case officer. Uit het artikel blijkt duidelijk dat verzoeker naar aanleiding van het ganse gebeuren gezocht wordt. Voor welke aanklacht(en) dit precies is, is evenwel niet duidelijk. Verzoeker heeft immers geen kennis van het ganse dossier in Sierra Leone, nu hij vrij snel na het incident het land heeft kunnen / moeten verlaten. Via zijn kennis 'B.' heeft hij weliswaar vernomen dat anderen werden veroordeeld door de rechtbank omwille van o.a. homoseksualiteit (en straffen kregen tot 10 jaar gevangenisstraf).

Of verzoeker nu zelf al dan niet al mede werd veroordeeld is eigenlijk niet gans duidelijk. Verzoeker denkt het, maar is het eigenlijk niet zeker. Wat wél zeker is, is dat hij wordt gezocht. Verzoeker heeft dus een gegronde vrees dat ook hij gezocht wordt omwille van het feit dat hij daar aanwezig was en men een beeld heeft van hem als homoseksueel (quod non) en men hem dus ook daarvoor wenst te vervolgen.

Overeenkomstig art. 1 A (2) van de Conventie van Genève is een vluchteling elke persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van boven bedoelde vrees, niet wil inroepen, of die,

indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenstaande vrees, niet wil terugkeren.

Hierbij behelst het element 'gegronde vrees voor vervolging' in voormelde definitie, een subjectief psychologisch element in hoofde van de kandidaat-vluchteling.

Terwijl voorts het element 'gegronde vrees voor vervolging' in voormelde definitie inhoudt dat er een aannemelijk risico op vervolging wegens één van de in de Conventie van Genève vermelde redenen is. Verzoeker draagt effectief de bewijslast van deze 'gegronde vrees tot vervolging', doch [...]

De asielaanvrager draagt weliswaar een principiële bewijslast, maar de (loutere) verklaring van de kandidaat-vluchteling kan aanvaard worden als voldoende bewijs indien ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk is.

De asielzoeker krijgt m.a.w. het voordeel van de twijfel.

Verzoeker heeft de nodige inspanningen geleverd (met veel moeite) om zijn verklaringen te objectiveren. Verzoeker is hierin geslaagd door middel van het voorleggen van een origineel krantenartikel (toegewijd aan hem).

Op basis van het krantenartikel wordt aangetoond dat verzoeker een (persoonlijke) gegronde vrees heeft voor vervolging in diens land (omwille van homoseksualiteit). Het is zéér aannemelijk dat dit één van de tenlasteleggingen kan zijn lastens verzoeker (omwille van diens aanwezigheid op een feestje waarbij de meeste mannen zeer vrouwelijk gekleed waren).

In Sierra Leone is homoseksualiteit (van mannen) immers nog steeds strafbaar en kunnen in principe gevangenisstraffen van 10 jaar tot levenslang uitgesproken worden. Een redelijke kans tot vervolging is voldoende ... Dit is in casu het geval.

Bovendien heerst er in Sierra Leone ernstige discriminatie ten aanzien van homoseksuelen en worden zij vaak het slachtoffer van geweld, willekeurige arrestaties en detentie, etc.. De overheid slaagt er niet in om de mensen van de 'LGBT-gemeenschap' te beschermen, integendeel (**zie stuk 4**).

Er is sprake van vervolging in de zin van artikel 1A Vluchtelingenverdrag als de ondergane of gevreesde feiten:

- Wegens hun aard of herhaald karakter voldoende ernstig zijn:
 - o Ofwel omdat zij ernstige schendingen vormen van de mensenrechten, waaronder het recht op leven, het recht op vrijheid en het recht op lichamelijke integriteit;
 - o Ofwel omdat zij de persoon die ze heeft ondergaan, alle gegevens van de zaak in aanmerking genomen, duidelijk beletten zijn leven in het land van herkomst voort te zetten
- Berusten op een van de in artikel 1A Vluchtelingenverdrag genoemde gronden, te weten: ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Nu het vaststaat dat verzoeker nog wordt gezocht door de autoriteiten van Sierra Leone mag aangenomen worden dat het recht op vrijheid van verzoeker en menswaardigheid ernstig in het gedrang komt. Bovendien kan aangenomen worden dat er sprake zal zijn van een onevenredig en/of discriminerend overheidsoptreden.

Bovendien kan aangenomen worden dat verzoeker gevisieerd zal worden door de 'gemeenschap'. Studies hebben aangetoond dat het leven van homoseksuelen in Sierra Leone bijzonder lastig is: er wordt onder andere vaak geweld gepleegd ten aanzien van homoseksuelen, of zij worden ernstig gediscrimineerd.

Het nieuws aangaande deze feiten heeft zich destijds zeer snel in de regio verspreid. Al vrij snel gingen de geruchten dus rond dat verzoeker aanwezig was op een 'homofeest' ... Dit heeft verzoeker vernomen van zijn vriend 'B.' (de persoon die tevens verzoeker heeft helpen vluchten).

Het beeld dat men heeft van verzoeker, is dat van een homoseksueel (hoewel hij dat niet is). Dit gegeven belet verzoeker duidelijk om zijn leven op een menswaardige manier voort te zetten in diens land van herkomst (als gekend voetballer zijnde).

Verzoeker heeft uit absolute noodzaak zijn land verlaten. Indien dit niet absoluut noodzakelijk was, dan was verzoeker er sowieso gebleven om er aldaar zijn professionele voetbalcarrière verder uit te bouwen.

Inzoverre Uw raad zou menen te moeten gaan denken aan de uitsluitingsgrond uit artikel 1 F Vluchtelingenverdrag: "een ernstig, niet-politiek misdrijf hebben begaan buiten het land van toevlucht, voordat zij tot dit land van toevlucht zijn toegelaten" omwille van het schietincident (met - minstens - twee dodelijke slachtoffers), waarbij mogelijks kan gedacht worden aan doodslag/moord; wenst verzoeker te benadrukken dat hij aanwezig was en quasi alles heeft zien gebeuren, maar zelf niets heeft gedaan, noch heeft bijgedragen in het schietincident. Verzoeker benadrukt zijn onschuld. Verzoeker was trouwens op het moment van de feiten een jonge (17-18 jaar) gepassioneerde (profvoetballer die het

absoluut wou maken, en in die zin hoopte om ooit gescout te worden om vervolgens in Europa te komen voetballen. Voetbal was en is zijn leven. Ook hier in België heeft verzoeker zich meteen door de voetbalwereld laten omarmen en speelt hij op provinciaal niveau. Verzoeker heeft absoluut niet het profiel van 'misdadiger'. Verzoeker vraagt zeer eerbiedig om geen uitsluitingsgronden te weerhouden. Tot slot wenst verzoeker nog een aantal opmerkingen te formuleren op de bedenkingen die het Commissariaat-Generaal had, welke te lezen zijn in de bestreden beslissing.

- Volgens de bestreden beslissing komt de risico-inschatting van verzoeker niet doorleefd over. Het kwam bevreemdend over dat verzoeker besliste om op het feest te blijven, niettegenstaande er tal van mannen als vrouw verkleed toekwamen op het feest (zo bv. Ook diens vriend van wie hij de uitnodiging kreeg), wetende dat dit niet wordt aanvaard in Sierra Leone.

Verzoeker wenst op te merken dat hij zich wel degelijk vragen heeft gesteld bij een aantal zaken en zich niet 100 % op zijn gemak voelde, maar dat dhr. Koroma hem overtuigd om te blijven: er zou toch niets gebeuren of niemand zou één en ander te weten komen. Verzoeker kon trouwens ook niet weten op voorhand dat het feest zou escaleren tot een chaotisch schietincident... Bovendien moet opgemerkt worden dat verzoeker toen 18 jaar was, zéér jong en beïnvloedbaar, zodat hem niet mag verweten worden dat hij uiteindelijk toch heeft besloten om te blijven op het feest...

- Verzoeker wordt in de bestreden beslissing verweten niet de vlucht te hebben genomen tijdens het feest (lees: schietincident), wanneer hij dat kon.

Verzoeker was verantwoordelijk voor dhr. M.L.J., de zoon van zijn nicht. Verzoeker zag dat hij werd geraakt en was bezorgd om hem. Verzoeker kon hem toch niet zomaar achterlaten ... ?!

- Het komt bevreemdend over dat de advocaat destijds gezegd zou hebben dat verzoeker het land best zou verlaten, terwijl hij borg zou hebben gestaan voor verzoeker en hij zichzelf hierdoor in gevaar bracht.

Verzoeker kan in deze bedenking inkomen, maar zo is het wel degelijk gegaan. De advocaat was de raadsman van de voetbalploeg waarvoor verzoeker speelde. Klaarblijkelijk was hij bezorgd om verzoeker en wou hij hem helpen. Op welke wijze er precies een 'borg' werd gesteld, is voor verzoeker ook niet 100% duidelijk. Wat hij wel weet is dat de raadsman ervoor heeft gezorgd dat hij op 26.04.2017 terug naar het ziekenhuis kon, in afwachting van de zaak (welke werd uitgesteld), en dat verzoeker niet langer werd 'bewaakt'. Het is toen dat de raadsman heeft geadviseerd om het land te verlaten.

Verzoeker meent dus in de voorwaarden te verkeren om het Vluchtelingenstatuut toegekend te krijgen., ook als is hij zelf geen homoseksueel.

Het is trouwens niet noodzakelijk dat de kandidaat-vluchteling ook éffectief één van deze kenmerken vertoont (bv. het behoren tot een 'sociale groep': een groep zijn die als gemeenschappelijk kenmerk seksuele gerichtheid of genderidentiteit heeft). Het volstaat dat de vervolgende instantie hem één van deze kenmerken toeschrijft!"

In een tweede middel vraagt verzoeker de hervorming van de bestreden beslissing: toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij onderbouwt het middel als volgt:

"Inzoverre verzoeker niet in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus, dient minstens ondergeschikt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden.

Er zijn zweerwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker, bij een terugkeer naar Sierra Leone, een reëel risico loopt op ernstige schade, waarbij hij zich niet kan of wil laten beschermen door zijn land. Verzoeker roept in casu art. 48/4, §2, b) Vw. in, met name "ofwel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing"

Een schending van art. 3 EVRM is reëel.

Verzoeker vreest dat hij onmenselijk of vernederend zal behandeld / bestraft worden bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Hij vreest dat hij in de gevangenis zal belanden omwille van het feit dat men denkt dat hij homoseksueel is.

Bovendien vreest verzoeker dat er een wraakactie zal volgen vanwege de familie (ouders) van dhr. M.L.J., nu zij verzoeker verantwoordelijk stellen voor diens overlijden tijdens het feest.

Verzoeker vreest voor zijn fysieke integriteit bij een eventuele terugkeer.

Verzoeker vreest ook dat hij zal geviseerd worden door de gemeenschap, nu men het beeld heeft van hem alsdat hij een homoseksueel is (ook als is hij dat zelf niet) doordat hij aanwezig was op dit feest. Verzoeker vernam in die zin al van zijn vriend 'B.' dat ze destijds zijn huis hadden afgebrand.

*Er mag aangenomen worden dat verzoeker zijn leven allerminst op een menswaardige manier kan verderzetten in zijn land van herkomst. Discriminatie en geweld tegen homoseksuelen is troef in Sierra Leone (zie dienaangaande **stuk 4**).*

Minstens dient (ondergeschikt) de subsidiaire beschermingsstatus aldus toegekend te worden.”.

In een derde middel vraagt verzoeker de vernietiging van de bestreden beslissing met terugwijzing.

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“3. Krantenartikel (p.7) uit de krant 'New Vision' (Sierra Leone)(inclusief origineel exemplaar) + vrije vertaling;

4. Schaduwrapport over discriminatie en geweld gebaseerd op seksuele gerichtheid en genderidentiteit in Sierra Leone (inclusief vertaling relevante passages);

5. Jaarlijks rapport Sierra Leone (2019) - Amnesty International;

6. Wereldkaart “Sexual orientation laws in the world (december 2020)”: waarbij vast te stellen valt dat homoseksualiteit nog strafbaar is in Sierra Leone en kan resulteren in gevangenisstraffen van 10 jaar tot levenslang;

7. Uittreksel wikipedia m.B.t. 'homoseksualiteit in Sierra Leone'

8. Ploegfoto van Blackbool FC (jeugd) waarbij verzoeker de kapiteinsband draagt (2de persoon van links - onderaan)

9. Voetbalfoto's van verzoeker in België bij o.a. SK Steenbrugge (4de provinciaal West- Vlaanderen) en FC Lissewege (3de provinciaal West-Vlaanderen)”.

2.3. Bij verweernota van 15 maart 2021 voegt verweerder volgende stukken:

- COI Focus “Sierra Leone. La fiabilité de deux organes de presse: The Times Sierra Leone et The Exclusive” van 2 maart 2018;

- Krantenartikel TheOrganiser.net, “Pay Journalists Good Salaries to Stop ‘Brown Envelopes’ in Sierra Leone, Minister Says”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

5. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. In het verzoekschrift komt verzoeker in wezen niet verder dan het volharden in zijn vluchtmotieven, het bevestigen en verduidelijken van zijn verklaringen en benadrukken van de waarachtigheid ervan, het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van verweerder en het poneren van een vrees voor vervolging en risico op ernstige schade.

Verzoekers opmerkingen inzake de motivering in de bestreden beslissing betreffen een vergoelijking van de vaststellingen en kunnen niet aangenomen als nuttig en concreet verweer. Immers, de bewering dat *“hij zich wel degelijk vragen heeft gesteld bij een aantal zaken en zich niet 100% op zijn gemak voelde”*, de verwijzing naar zijn jonge leeftijd, zijn bezorgdheid voor de zoon van zijn nicht en de onduidelijkheid voor verzoeker van de borgstelling van zijn advocaat betreffen manifeste vergoelijkingsargumenten. Deze opmerkingen in het verzoekschrift kunnen verzoekers geloofwaardigheid inzake de voorgehouden incidenten niet herstellen.

De Raad volgt verweerder waar deze op basis van verzoekers verklaringen vaststelde:

- het is niet aannemelijk dat verzoeker zich geen vragen stelde inzake de uitnodiging door zijn jeugdvriend S.K. voor een afscheidsfeest (voor diens vertrek naar het buitenland) waarbij dit feest exclusief voor mannen zou worden gehouden én bovendien niet in Freetown maar wel in Makeni;
- het is niet geloofwaardig dat verzoeker van in het begin negatief tegenover het feest zou hebben gestaan omdat hij als één van de eerste aanwezigen aldaar mannen als vrouwen gekleed en zich voortbewegend als vrouwen aan zou hebben zien komen, mede in acht genomen dat homo's niet zouden zijn toegestaan in Sierra Leone en een gevangenisstraf zouden riskeren, maar dat hij alsnog vrij besloot op het feest te blijven enkel en alleen omdat hij niet honderd percent zeker was van de homoseksualiteit van de aanwezigen en verzoekers toch al de verplaatsing naar Makeni had gemaakt;
- na de vermeende inval door de politie op het feest had hij de kans om te vluchten en het is niet geloofwaardig dat hij deze mogelijkheid niet te baat nam;
- het is niet aannemelijk dat verzoeker aanvankelijk in het ziekenhuis aan het bed gehandboeid en bewaakt door twee agenten zou hebben doorgebracht, maar vanaf de volgende dag alleen en zonder verdere bewaking in het ziekenhuis zou hebben mogen vertoeven, enkel en alleen omdat zijn advocaat borg zou hebben gestaan.

Verzoekers opmerkingen zijn derhalve geen dienstig verweer tegen de pertinente motiveringen in de bestreden beslissing, waarbij verweerder terecht geen geloof hecht aan verzoekers vermeende aanwezigheid op een “homofeest” en de hieraan verbonden beweerde vervolgingsfeiten, noch dat hij in Sierra Leone zou worden gepercipieerd als homo, laat staan dat hij omwille hiervan problemen zou kennen of vervolgd zou worden in Sierra Leone.

7. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat B., de enige persoon uit Sierra Leone waarmee hij nog contact heeft, erin is geslaagd om een origineel exemplaar te verkrijgen (en op te sturen) van de krant “*New Vision*” van 12 mei 2017 waarin een artikel staat dat is toegewijd aan verzoeker, en waarin tevens het schietincident beschreven staat (stuk 3, gevoegd bij verzoekschrift). Hij meent dat omwille van dit stuk niet langer kan getwijfeld worden aan de waarachtigheid van zijn relaas.

Vooreerst dient opgemerkt dat documenten niet als alleenstaand kunnen worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming, maar deel uitmaken van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen. Uit het geheel van motieven van de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers verklaringen worden gekenmerkt door talrijke incoherenties en onaannemelijkheden die de geloofwaardigheid van het relaas volledig ondermijnen. Het door verzoeker neergelegde krantenartikel is bijgevolg op zich niet in staat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

Bovendien toont het voorleggen van een krantenartikel in een originele krant hooguit aan dat een artikel gepubliceerd is, maar vormt het geen bewijs van de erin vermelde feiten. Een krantenartikel is geen officieel document en op zich niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een verzoeker om internationale bescherming te herstellen. Uit de door verweerder bij verweernota neergelegde stukken blijkt dat de pers in Sierra Leone geplaagd wordt door corruptie en dat de onderbetaalde journalisten tegen betaling artikels publiceren.

Daarenboven dient erop gewezen dat de lay-out doorheen de door verzoeker voorgelegde krant verschillend is. Zo worden verschillende lettertypes gebruikt en zijn sommige artikels, waaronder het artikel waar verzoeker naar refereert, omkaderd en andere dan weer niet. Verder werd het krantenartikel niet ondertekend door een auteur en staan er meerdere taalfouten in.

Verzoeker kan evenmin een concreet duiden waarom en op welke wijze hij deze krant slechts bekwam en bijbrengt in 2021 – na de kennisname van de bestreden beslissing – terwijl de publicatie van het artikel gebeurde op 12 mei 2017.

Er kan bijgevolg geen enkele bewijswaarde worden gehecht aan het door verzoeker voorgelegde krantenartikel. Het artikel kan geenszins de waarachtigheid van de door verzoeker geopperde gebeurtenissen voorafgaand aan zijn vertrek uit Sierra Leone aantonen.

8. In zoverre verzoeker onder verwijzing naar algemene rapporten inzake de situatie van leden van de LGBT-gemeenschap in Sierra Leone (stukken 4-7) aanvoert dat hij omwille van zijn aanwezigheid op een ‘homofeest’ vervolging vreest, dan wel risico op ernstige schade loopt, gaat hij eraan voorbij dat niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet op voorgaande, in gebreke.

9. Van een asielzoeker mag een niet aflatende en doorgedreven belangstelling voor zijn zaak worden verwacht, waarbij deze in het kader van de op hem rustende medewerkingsplicht inspanningen moet doen om zijn asielrelaas met documenten te staven. Indien geen documenten kunnen worden voorgelegd, moet de asielzoeker het ontbreken ervan verantwoorden. Indien redelijkerwijze kan worden verwacht dat er bewijzen worden voorgelegd, moet de asielzoeker deze bewijzen voorleggen of tenminste aantonen dat hij alles in het werk heeft gesteld om deze te bemachtigen. Wanneer dit niet afdoende wordt aangetoond, kan het asielrelaas als ongeloofwaardig worden aangemerkt.

Dat verzoeker – uitgezonderd een krantenartikel waaraan geen bewijswaarde wordt gehecht – geen enkel document bijbrengt ter staving van zijn beweringen in verband met de (spraaakmakende) rechtszaak en de daaropvolgende gebeurtenissen, bevestigt slechts dat de door verzoeker voorgehouden gebeurtenissen niet hebben plaatsgevonden.

Dit klemte te meer gezien verzoeker zich in Sierra Leone liet bijstaan door een advocaat – die volgens verzoekers verklaringen zelfs borg voor verzoeker stond en zichzelf zo in gevaar bracht – zodat wel degelijk kan verwacht worden dat hij documenten in verband met de rechtszaak zou kunnen verkrijgen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, p. 21).

Bovendien is – zeker gezien verzoeker werd in Sierra Leone bijgestaan door een ten aanzien van verzoeker zeer geëngageerde advocaat – geheel onaannemelijk dat verzoeker niet met zekerheid kan zeggen of hij al dan niet zelf werd veroordeeld, noch welke aanklachten er tegen hem lopen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21-22). Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

De bij het verzoekschrift gevoegde foto's van verzoeker als voetballer (stukken 8-9) vormen geen bewijs van de door hem beweerde problemen.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS